

[Kaj Poulsen]

det er rimeligt niveau for regulering af dagpengene, nemlig med 3,6 pct. i 1987 og 1988, når vi for 1987' vedkommende ved, at det langt, langt er oversteget af lønstigningerne.

Hvis vi skal have rettet Danmarks skæve økonomi og ubalance op, skal der tages alvorligt fat på arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken, og det gøres ved, at man positivt går ind i forhandlinger om det forslag om en ændring af arbejdstilbudsloven, som Socialdemokratiet har fremsat, og ikke ved de småjusteringer og frynsere, som arbejdsministeren offentliggjorde den 5. oktober.

Men vi håber, at det, finansministeren sagde her i dag om muligheden for at kunne forhandle sig til enighed, ikke bare gjaldt det, regeringen har lagt frem med hensyn til skattefiduser. Skal der være enighed på dette meget, meget vigtige område for Danmark, må man også se på arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken. Ellers er der ingen mulighed for at finde enighed.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Statsministeren gjorde det under åbningsdebatten, finansministeren gjorde det i dag, nemlig stod og bukkede for Socialdemokratiet, ja, faktisk leflede for et samarbejde med Socialdemokratiet.

Vi har nu hørt to ordførere fra Socialdemokratiet, nemlig hr. Lykketoft og hr. Kaj Poulsen, og vi har tre regeringsforslag til behandling. Jeg vil gerne have en melding fra Socialdemokratiet om, hvordan man egentlig har modtaget den invitation, der er udsendt fra regeringen. Afviser man blankt de tre foreliggende forslag fra regeringspartierne? Hr. Kaj Poulsen står f.eks. og siger, at han deltager gerne i nogle forhandlinger. Men nu ligger der nogle konkrete forslag på bordet, og det ville da være interessant at høre, om Socialdemokratiet totalt afviser, eller hvordan det egentlig skal opfattes.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstår, at hr. Dohrmann lige er kommet ind i salen. Jeg har faktisk kommenteret de tre regeringsforslag. Jeg har også sagt, at der er en række enkeltelementer, som vi isole-

ret set er positive over for, men at vi må se den samlede regeringspolitik fremlagt her og diskutere den i sammenhæng med de forslag, der er indeholdt i vores beslutningsforslag.

Aagaard (KF):

Omlægningen af den økonomiske politik ved firkløverregeringens tiltrædelse i 1982 betød, at danske virksomheder i nogle år har præsteret en markant fremgang i produktion, beskæftigelse, investeringer og eksport. En fremgang, der også sammenlignet med andre vestlige lande har givet bemærkelsesværdige resultater, indtil vi måske her i 1987 må konstatere, at fremgangen stoppede og vi nu befinder os i en fase, som jeg vil betegne som en vækstpause.

Jeg synes dog, det er opmuntrende i dag i Børsen at læse, at vor samlede industrieksport til Vesttyskland i årets 5 første måneder er steget med 11 pct. Er det en udvikling, der stabiliseres, kommer vi måske hurtigt ud af den fase, jeg før betegnede som en vækstpause.

Fremgangen i vort erhvervsliv betød et fald i antallet af arbejdsløse, hvilket i betydelig grad har bidraget til forbedring af statsfinanserne. Modsat fik væksten i investeringerne og forbruget samtidig betalingsbalanceunderskuddet til at vokse.

Det er forhold, vi i Det Konservative Folkeparti er indstillet på fortsat at gøre noget ved, og vi finder det uomgængelig nødvendigt, at danske virksomheders konkurrenceevne styrkes.

Regeringens dynamiske erhvervspolitik har altså givet fremragende resultater, men vi skal videre med en ny indsats over for konkurrenceerhvervene.

Hvilke problemer er det så der bliver løst med regeringens forslag? For det første en øget konkurrenceevne gennem skatte- og omkostningslettelse, for det andet en øget internationalisering af vort erhvervsliv og for det tredje forbedrede vilkår for eksportmedarbejderne.

Forøgelsen af konkurrenceevnen skal ske – med henvisning til statsministerens åbningstale – over tre faser: en første fase, en skatte- og omkostningslettelse, som vi behandler nu, og som betyder en forbedring af konkurrenceevnen for eksporterhvervene, der svarer til en